

patril maďarskému romanistovi E. P ó l a y m u (Szeged), ktorý nadviazal na problém právnej kontinuity referátom o pôsobení pandektistiky v Uhorsku a jej vplyvoch na uhorskú právnu vedu a uhorské občianske právo.

V tretí deň sa rokovalo o princípe zodpovednosti v civilnom práve. Na túto tému odznelo vcelku 7 referátov. Romanista F. S e r r a o (Roma) poukázal na romanistické korene civilnoprávnej zodpovednosti. Ďalší romanista, S. S c h i p a n i (Sassari), predniesol príspevok o romanistických prvkoch v občianskoprávnej zodpovednosti. Civilista J. R e z l e r (Warszawa) sa sústredil na princíp plného odškodnenia a jeho modifikácie v súčasnom poľskom práve. Komparatistický prístup zvolil aj P. B l a h o (Bratislava) v príspevku o l u c r u m c e s s a n s v práve rímskom a československom. Civilista A. S t e l m a c h o w s k i (Warszawa) hovoril o zodpovednosti a exekúcii pri peňažných obligáciách a civilista J. O k o l a k i (Warszawa) o stupni zmluvnej slobody v socialistickom hospodárstve s poukazom na Poľsko. Posledný referát patril jednému zo spoluorganizátorov stretnutia, romanistovi W. W o ł o d k i e w i c z o w i (Warszawa), ktorý poukázal na styčné problémové body rímskeho a súčasného zodpovednostného právneho systému.

Konferencia mala vysokú odbornú úroveň. Vyznačovala sa skvelou organizáciou, vyspelou pracovnou aktivitou. Celkom bolo prednesených 20 referátov s bohatou diskusiou v reči francúzskej, talianskej a nemeckej (jeden referát odznel v angličtine). Konferencie sa zúčastnili romanisti a civilisti z NDR, Maďarska, Československa, Talianska a Poľska. Možno s radosťou konštatovať, že varšavské stretnutie nielen úspešne nadviazalo na predchádzajúce dve konferencie v Sassari, v r. 1976 (Dittatura - concetti antichi e moderni, Diritto romano codificazioni e unità del sistema giuridico latinoamericano) a v Lipsku v r. 1977 (Römische Geschichte, Römisches Recht und aktuelles Recht in den sozialistischen Ländern, Methodologischen Grundfragen), ale sa ukázalo ako vhodná platforma vedeckej spolupráce historikov, romanistov a civilistov.

Blaho

Obhajoba doktorskej dizertačnej práce doc. JUDr. Leonarda Bianchiho, CSc.

Dňa 16. februára 1978 sa uskutočnila obhajoba doktorskej dizertačnej práce doc. JUDr. Leonarda Bianchiho, CSc., vedúceho vedeckého pracovníka Ústavu štátu a práva SAV. Doktorskú prácu obhájil pred Komisiou

pre obhajoby doktorských dizertačných prác z oboru dejín štátu a práva, ktorej predsedal akademik Václav Vaněček. Obhajoba sa uskutočnila na poše Právnickej fakulty Univerzity Karlovej v Prahe.

Dizertant predložil na obhajobu súbor 13 vedeckých prác v rozsahu vyše 800 strán, označený spoločným názvom "Právne postavenie občana na Slovensku v období dualizmu a za buržoáznej ČSR (Kritika buržoázneho štátu a práva v rokoch 1867-1919)". Ide o práce, ktoré vo svojom komplexu tvoria jeden tematický organicky skĺbený celok, i keď skúmajú uvedenú problematiku v rozsiahlom historickom období.

Autor podrobuje kritike štát a právo za kapitalizmu z hľadiska právneho postavenia občana s osobitným zreteľom na výkon buržoázných občianskych práv a slobôd a uplatňovanie politických práv. Výsledky jeho práce jednoznačne dokazujú formálnosť buržoáznej demokracie, ako aj skutočnosť, že celý vtedajší právny systém slúžil vládnucej triede v snahe stupňovať vykorisťovanie a upevňovať svoje výlučné vlastníctvo výrobných prostriedkov.

Oponentské posudky vypracovali: člen korešpondent SAV Miroslav Kropilák, prof. JUDr. Jaromír Kincl, DrSc., prof. JUDr. Bohumil Kučera, CSc., prof. JUDr. Karol Rebro, DrSc.

Oponenti vyzdvihli skutočnosť, že doc. Bianchi celý rozsiahly súbor prác spracovával od samého začiatku z pozícií marxistickej metodológie so všestrannou marxistickou erudíciou. Pristupoval k spracovaniu rozsiahleho časového obdobia tak z hľadiska právneho, ako aj z hľadiska historicko-komparatistického. Spracoval a využil rozsiahly archívny materiál, ako aj veľké množstvo právnickej a historickej literatúry.

Súbor prác, ako celok, závery, ku ktorým dizertant dospel osobitne, sú charakterizované originalnosťou. Preto má práca základný význam pre výskum právno-historickej problematiky a posúva poznania v tejto oblasti dopredu.

Oponenti, ako aj všetci diskutujúci jednomyseľne vyzdvihli významný prínos práce, celkovú angažovanosť dizertanta v oblasti pedagogickej, v spoločenských organizáciách, redakčných radách odborných časopisov, v odborných komisiách a ako poslanca obvodného národného výboru. Osobitne zdôraznili pozitívny medzinárodný ohlas vedeckých prác doc. Bianchiho a ich význam pre historickú a právnu vedu v stredoeurópskych krajinách. Oponenti podrobnou analýzou vedeckých kvalít pozitívne zhodnotili dielo dizertanta a vysoko vyzdvihli jeho prínos. Z toho potom vyplynulo, že doc. Bianchi zaujíma adekvátne miesto medzi poprednými právnymi historikmi v Československu a jeho práca je medzinárodne uznávaná.

Možno konštatovať, že celkový priebeh obhajoby ukázal vysokú aktu-

álnosť a politickú angažovanosť nielen doktorskej dizertačnej práce, ale aj celkovej činnosti dizertanta ako vyhranenej vedeckej osobnosti. Vyzdvihla marxistický prístup k spracovanej problematike, pôvodnosť a významný prínos záverov, ku ktorým dizertant dospel a v neposlednom rade súčasnú aktuálnosť témy.

Na záver priebehu obhajoby komisia dospela jednoznačne k záveru, že predložená práce "Právne postavenie občana na Slovensku v období dualizmu a za buržoáznej ČSR" vyhovuje zo všetkých stránok požiadavkám, ktoré sa kladú na doktorské dizertačné práce v zmysle platných predpisov. Jednomyseľne odporúčala, aby bola doc. Bianchimu udelená hodnosť doktora právnych vied.

Ovečková

Zemfel profesor Michail Andrejev

Bulharská a s ní i celá socialistická právni historiografie utrpela ťažkou ztrátou. 30. května 1978, v plném rozkvětu tvůrčích sil, zemřel v Sofii na následky dopravní nehody jeden z nejvýznamnějších bulharských právních historiků, profesor Michail Nikolov Andrejev.

V Bulharsku, i za jeho hranicemi byl profesor Andrejev znám jako vynikající odborník a výborný pedagog, člověk, který celý svůj život zasvětil právní vědě a výchově mladých právníků. I v Československu, k němuž měl obzvlášť vřelý vztah, podložený pracovní i osobně (jeho syn u nás úspěšně vystudoval matematicko-fyzikální fakultu a pracuje dnes jako vysokoškolský učitel v Sofii), měl profesor Andrejev celou řadu obdivovatelů a přátel. Při své poslední návštěvě Prahy v r. 1975, kdy se aktivně účastnil na mezinárodní právněhistorické konferenci "Vznik a vývoj socialistického práva", byl poctěn členstvím v předsednictvu konference a přednesením úvodního slova za všechny zahraniční delegace.

Michail Nikolov Andrejev se narodil 30. listopadu 1911 v Sofii. Po ukončení studií na sofijské právnické fakultě pracoval řadu let jako soudce. Od roku 1946 přechází k vědecko-pedagogické práci na právnické fakultě v Sofii, zprvu jako soukromý docent, od roku 1949 jako řádný docent římského práva. V roce 1951 byl jmenován řádným profesorem římského práva a od roku 1953 přednáší též dějiny bulharského státu a práva. Řadu let vedl katedru dějin bulharského státu a práva a římského práva. Působil též jako proděkan sofijské právnické fakulty.

Velmi rozsáhlá a mnohostranná je vědecká činnost profesora Andre-